

men snarere i Tilbagegang. — Jeg tror hermed at have nævnt de væsentligste af de Punkter, der ere fremkomne idag, og jeg skal derfor endnu kun anbefale Vedtagelsen af Flertallets Forslag.

Krigsministeren (Saffner). Den ærede Ordfører for Udvalget udtalte, at Ministeren var konsekvent i sin Optraeden; han havde i Udvalget udtalt sig meget bestemt om Flertallets Vædringsforslag, og lige saa bestemt optraadte han her i Salen, idet han ikke vilde indlade sig paa en Forhandling om de enkelte Vædringsforslag. Jeg tror nu, at det, naar man har taget et fast og bestemt Standpunkt, er rigtigt ikke alene at vedkjende sig det, men ogsaa at fastholde det, og jeg tror, at et skyldigt Hensyn til det høie Thing byder mig ikke at indlade mig paa en Forhandling om de enkelte Vædringsforslag. Det vilde dog ikke tjene til noget, om jeg gennemgik hvert enkelt Vædringsforslag, og enten støttede mig til de af Mindretallet derimod ansførte Udtalelser, eller gientog dem, supplerede dem med yderligere, og endte med at sige: Jeg maa fraraade det høie Thing at stemme for dette Vædringsforslag. Lige saa lidt tror jeg, det vilde tjene til noget, om jeg nærmere præciserede, til hvilke af Vædringsforslagene jeg kunde slutte mig, enten helt eller med større eller mindre Modifikationer; jeg tror, det vilde være et Misbrug af det høie Things Tid. Den ærede Ordfører ansførte som et Bevis paa min Utilbøjelighed mine Udtalelser i Dag om Vinterstyrken. Jeg har nu ikke udtalt noget om, at jeg ikke kunde gaa ind paa en Opgivelse af Vinterstyrken; det er ganske vist min Overbevisning, at jeg under ingen Omstændigheder vil kunne gaa dertil; men jeg har ikke udtalt mig derom. Jeg har blot ansført, at den ærede Ordfører med megen Bestemthed har udtalt, at han ikke vilde kunne gaa bort fra Fordringen om, at Vinterstjernen i det videste Omfang skal opgives, og at der her var en Uoverensstemmelse mere; de Uoverensstemmelser mellem mig og Udvalget, som igaar ere komne frem, ere yderligere forøgede ved den hvidtærede Ordførers Udtalelser. Den hvidtærede Ordfører gif dernæst over til at sige, at en af Grundene, Ministeren kunde have til at holde saa stærkt paa Vinterstyrken, var den, at der maatte være en tilstrækkelig Garnisonstyrke til Stede i Kjøbenhavn for at bidrage til Ordenens Oprettholdelse. Derom har jeg heller ikke udtalt noget, men den ærede Ordførers Forudsætning er ganske rigtig; jeg tror, det er nødvendigt, at man i en Stad med over 200,000 Indbyggere har en mindre Militærstyrke til Hjælp ved Ordenens Oprettholdelse. Dette er ogsaa et Hensyn, sagde den ærede Ordfører, som Flertallet har haat klart for Die, ved at byde Ministeren en lige saa stor og, efter den ærede Ordførers Mening, bedre Styrke end den, Ministeren vilde tilvejebringe, nemlig hele Centralstolens Styrke, men Ulykken er nu den, at

jeg ikke kan gaa ind paa Centralstolen, og jeg er altsaa ikke hjulpen. Fremdeles omtalte den ærede Ordfører i Anledning af et Foredrag fra et andet æret Medlem her i Salen, hvorledes man havde tænkt at ordne Garnisoneringen af Fodfolksregimenterne i Landet. Er det ikke rigtigt? (Ordføreren: Jo!) Saaledes opfattede jeg ogsaa den ærede Ordfører, men jeg hørte ikke Begyndelsen af den ærede Ordførers Udtalelser. — Den ærede Ordfører nævnte, at det omtalte Medlem var gaaet ud fra, at 6 Fodfolksregimenter skulde garnisoneres her paa Sjælland, og han ønskede en Udtalelse fra Krigsministeren om, hvorvidt dette ogsaa var Ministerens Hensigt, thi var det hans Hensigt, maatte han, Ordføreren, paa det bestemteste modsætte sig noget saadant, idet det vilde paasføre de jydskke Bærnepligtige uforholdsmæssige Byrder, uden efter hans Mening i ringeste Maade at lette Koncentreringen af disse Afdelinger paa Sjælland. Jeg skal nu ikke komme videre ind paa den sidste Del heraf. Jeg tror, at jo mindre man har at flytte, des lettere vil man kunne flytte det, og dernæst er det i Gaar gjort gjældende, hvorledes man, naar Kammerne ere paa Sjælland, kan høre paa Ubeblivelse af Mandstabet. Jeg skal blot sige med Hensyn til min Stilling til Garnisoneringen af Fodfolket, at naar den ærede Ordfører staar saa fast paa sit Standpunkt, idet han, naar der skal føres flere Regimenter over fra Jylland, ikke vil kunne gaa med Lovforslaget, vil det jo slet ikke hjælpe, at jeg siger til den ærede Ordfører, at jeg ikke har tænkt at garnisonere 6, men kun 4 Regimenter paa Sjælland. Uoverensstemmelsen vil blive lige stor; thi dersom jeg forstaar den ærede Ordførers og Flertallets Stilling rigtigt, er Meningen den, at hvad der udskrives i Jylland, ogsaa skal garnisoneres der, i det Mindste for Fodfolkets Vedkommende. Jeg har tilladt mig at dvæle lidt ved disse Uoverensstemmelser for at vise, at de ere store, og jeg tror ikke, at det kan nytte her at forsøge paa at komme til en Overenskomst med Flertallet. Staar jeg bestemt paa mit Standpunkt, tror jeg det maa siges, at Flertallet og den ærede Ordfører, som taler paa Udvalgets Vegne, staar ikke mindre bestemt paa sit Standpunkt.

Dinesen: Under Forhandlingerne igaar gjorde den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) nogle Bemærkninger overfor den ærede Ordfører, som synes at have berørt ham noget stærkt, angaaende det nemlig, at han ikke havde de Sagkyndige paa sin Side. Nu syntes den ærede Ordfører at finde en Trøst deri, at jeg og mine Medforslagsstillere heller ikke havde de Sagkyndige paa vor Side, idet vi havde stillet Forslag, hvor vi ikke havde de Sagkyndige med. Jeg tror ikke, det kan trøste ham meget, idet han vil se, at Hovedforslagene ikke ere Andet, end at vi beholde det Bestaaende, og der behøve vi ikke